

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1300/2021
08.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Јовановић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Данијела Томић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3207/19 од 22.01.2020. године, у седници већа одржаној 08.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3207/19 од 22.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 138/19 од 18.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се према туженом утврди да је тужилац, по усмено извршној физичкој деоби са туженим њихове сувласничке имовине и то кат. парц. број .../..., потес „...“, њива 3. класе, површине 555 м² и зграде, површине 308 м² уписане у лн ... у КО ..., власник дела ове имовине који мери и граничи: са југоистока до преосталог дела предметне кп. бр. .../... у два прелома и то први прелом 5,00 м и други прелом 2,54 м и са југозапада до кп. бр. ... у дужини од четири прелома и то први прелом 6,04 м, други прелом 5,68 м, трећи прелом 2,66 м и четврти у дужини од 40,74 м, који део има укупну површину од 523 м². Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев, па је утврђено да је тужилац власник на ½ идеалног дела кат. парц. .../... уписане у лн број ... КО ... у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, што је тужени дужан да призна тужиоцу. Ставом трећим изреке, утврђено је да је противтужени власник на ½ идеалног дела кат. парц. .../... уписане у лн број ... КО ... у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3207/19 од 22.01.2020. године првостепена пресуда је укинута и пресуђено је тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено према туженом да је тужилац по усмено извршној физичкој деоби

са туженим њихове сувласничке имовине и то кат. парц. број .../..., потес „...“, њива 3. класе, површине 555 м² и зграда, површине 308 м²; уписане у лн ... у КО ..., власник дела ове имовине који мери и граничи: са југоистока до преосталог дела предметне кп. бр. .../... у два прелома и то први прелом 5,00 м и други прелом 2,54 м и са југозапада до кп. бр. ... у дужини од четири прелома и то први прелом 6,04 м, други прелом 5,68 м, трећи 2,66 м и четврти у дужини од 40,74 м, који део има укупну површину од 523 м², а на ком делу има изграђен објекат зграду габарита 50х6 м које је власништво тужиоца и наложено туженом да му ово право призна. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев туженог-противтужиоца да се утврди да су тужилац и тужени сувласници у делу од по ½ на кат. парц. .../... на месту званом „...“ број ... у КО ..., тако што ће обојица располагати са по 401,5 м² у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке, као и да се наложи тужиоцу да поруши преградни зид на кат. парц бр. .../... и преда у државину површину од 91,5м² у мерама и границама ближе описаним у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 203.437,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Ревизија је дозвољена применом члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП због чега није било места оцени дозвољености изузетне ревизије применом члана 404. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог-противтужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повред одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1, у вези члана 294. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Наводе у ревизији којима се указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из овог разлога не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према чињеничном стању, утврђеном у првостепеном поступку и на основу спроведене расправе и допуњеног доказног поступка пред другостепеним судом, тужилац и тужени су рођена браћа. Пре више од 20 година купљена је кп. бр. .../... на месту званом „...“, укупне површине 863 м² од продаваца ВВ, ГГ и ДД. Тужилац и тужени су пред Основним судом у Врању током 2011. и 2012. године водили поступке против продаваца ДД, ГГ и ВВ од којих је купљена кп. бр. .../... КО ... и по основу пресуда Основног суда у Врању П 9511/10 од 26.11.2012. године и П 8469/10 од 16.02.2012. године обојица су своје утврђено право својине на тој кат. парцели са уделима од по ½ уписали у Катастар непокретности

Након куповине парцеле парничне странке су усмено договориле поделу и на парцели изградиле пословни објекат који користе од изградње тако што имају посебне улазе. Тужени је против тужиоца, пред Основним судом у Бујановцу 20.04.2016. године, покренуо поступак ради физичке деобе кп. бр. .../... . Решењем Основног суда у Бујановцу Р1 22/16 од 22.02.2017. године овај поступак је прекинут, а овде тужилац је као противник предлагача упућен да покрене парницу против предлагача овде туженог, ради утврђења права својине на помоћној згради и на кп. бр. .../... укупне површине 863 м² уписаним у ЛН бр ... КО

Поред ове парцеле од истих лица купљена је и кат.парц. бр .../... потес „...“ њива 3. класе површине 94м², коју странке нису преносиле у јавним књигама на своје име.

Из исказа тужиоца саслушаног у својству парничне странке утврђено је да је парцела била по дужини 100 метара, са једне стране шира, а са друге ужа, да је са братом градио зграду и да је по договору 50 метара објекта његово, а 50 метара братовљево. Држе објекат тако што имају посебно степениште за улазак у зграду и раздваја их само зид. Тужилац у свом делу држи пелет, а тужени свој део објекта издаје. Према споразуму о подели парцеле, коме нико није присуствовао, подела парцеле пратила је објекат и његов део парцеле је већи, јер је туженом припала парцела .../... коју су истовремено купили од истих власника, а коју је продао ЂЂ. Тужилац је преградни зид изградио на свом плацу који не спречава улазак туженог у пословни простор.

Према исказу туженог, датом 24.10.2018. године пред првостепеним судом пре више од 20 година са братом је постигао усмени договор за физичку деобу парцеле, тако што он држи мању површину до данас, а после су изградили зграду са посебним степеницама. Пред другостепеним судом тужени је изјавио да је постигнут договор о физичкој деоби, али не да он држи мању површину парцеле, као и да је он градио објекат и купио парцелу, а да је катастарску парцелу .../... после 10 година купио ЂЂ од истог власника.

Из исказа сведока ЕЕ, утврђено је да је био присутан када је тужени један део парцеле који је користио и држао 2001. или 2002. године продао ЂЂ за 1500 ДМ, док је сутрадан извршен пренос са извесног ЖЖ на име ЂЂ из

Из налаза и мишљења Геодетске организације GOOD STAR, геометра ЗЗ, достављеног уз тужбу, утврђено је да је извршена идентификација кп. .../... звана „...“, њива 3. класе уписана у ЛН ... КО ... и зграде на парцели површине 308 м², да су по извршеном премеру приказане површине у мерама и границама које држе тужилац и тужени, као и две варијанте делова парцела у мерама и границама у случају поделе парцеле на два идеална дела, као и половине површине парцеле у случају да је поделом обухваћена и парцела .../... .

На овако утврђено чињенично стање, правилно је другостепени суд применио материјално право из Закона о основама својинскоправних односа и оценио да је тужбени захтев основан, а да је противтужбени захтев неоснован.

Неосновано се наводима ревизије туженог-противтужиоца оспорава правилна примена материјалног права.

Чланом 20. став 1. Закона о основама својинскоправних прописано је да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем.

Чланом 28. ст. 2. и 4. истог закона прописано је да савестан и законит држалац непокретне ствари, на којој други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржањем протеком десет година, а да савестан држалац непокретне ствари, на којој други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржањем протеком 20 година.

Парничне странке су по основу куповине кп. бр. .../... постале сувласници те парцеле са уделом од по $\frac{1}{2}$ идеалног дела и усмено су договориле њену физичку деобу. На њој су изградиле пословни објекат, који се простире целом дужином парцеле и поделиле га тако да сваком припадне по 50 метара по дужини са посебним улазом и степеништем, на који начин га и данас користе. Идеални својински делови се у погледу површине не поклапају са оним што странке фактички користе, јер тужилац држи 523 м², а тужени 310 м² односно 91,5 м² мање од тужиоца. Овог због тога што је приликом усмене деобе кат. парцеле .../... узета у обзир и купљена кат. парц бр. .../..., површине око 94 м², која је деобом припала на коришћење туженом, а коју је након неколико година тужени продао ЂЂ. Преградни зид који је тужилац сазидао не спречава туженог да уђе у свој пословни простор и у део парцеле који му је припао усменом физичком деобом.

Из наведеног произлази правилан закључак другостепеног суда да је међу странкама постигнут усмени споразум о деоби и начину коришћења сувласничке непокретности, тим пре што међу странкама у периоду дужем од десет година није било противљења томе, све док тужилац на делу парцеле који он користи није поставио преградни зид.

Како се парничне странке дуже од 10 година од куповине и фактичке поделе парцеле налазе у законитој и савесној државини спорне парцеле у површинама и на начин утврђен из налаза и мишљења вештака геометра, правилна је оцена другостепеног суда да је основан захтев тужиоца за утврђење права својине на реалном делу парцеле у површини од 523 м² у мерама и границама ближе одређеним у изреци другостепене пресуде у складу са налазом и мишљењем вештака, а да је неоснован захтев туженог за утврђење права својине на спорној парцели у површини од 431,5 м² (што представља $\frac{1}{2}$ кат. парц .../...) и предају дела парцеле у површини од 91,5 м², јер је тај део парцеле у власништву тужиоца који држи са правним основом. Правилна је одлука и да није основан захтев туженог да тужилац поруши преградни зид, јер га је тужилац саградио на свом делу парцеле и не повређује право својине и коришћења парцеле туженог.

Наводима ревизије се заправо оспорава правилно и потпуно утврђено чињенично стање и ставља примедба на оцену доказа из члана 8. ЗПП. Другостепени суд је читањем доказа изведеним пред првостепеним судом и непосредним извођењем доказа на расправи одржаној пред тим судом, у потпуности утврђење о чињеничном стању и уз образложену оцену доказа утврдио све битне чињенице за правилну примену материјалног права и одлуку о изјављеној жалби. По оцени Врховног касационог суда, наводима ревизије се не доводи у сумњу закључак другостепеног суда да је међу странкама постигнут усмени споразум о деоби и начину коришћења сувласничке непокретности. За другачији закључак тужени није доставио правно релевантне доказе.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић